

Evangelistens
Misjonstjeneste i India

- liten stiftelse - stort arbeid - i veldig land

Evangelistens Misjonstjeneste er en stiftelse som har sitt utspring i bladet Evangelisten. Siden 1960-tallet har Misjonstjenesten støttet misjonsprosjekter i mange land. De siste årene har Misjonstjenesten primært hatt sitt virke i den sør-indiske delstaten Andhra Pradesh.

ADMINISTRASJON

Besøksadresse: Dronningens gate 37, 4610 Kristiansand

Tlf: 90 13 80 20

Org.nr: 971433841

Daglig leder: Roald Føreland

Informasjonsmedarbeider: Allan Neset

Epost: eom@eom.no

Bankgiro: 3000.13.11391

Regnskapsfører: Tore Svendsen

Revisjon: Agder-Team revisjon AS

STYRE

Styreleder: Arild Nordlie

Nestleder: Kurt Urhaug

Medlemmer: Sigmund Måge

Anne Johanne Botterud

Rolf Martin Næss

DENNE UTGAVE

Ansvarlig redaktør: Roald Føreland

Opplag: 1000 **Gjeldende årgang:** 1

Trykk: Synkron Media AS

Forsidefoto: Indisk gutt er glad for en gave han har fått.

NETTSIDE

www.evangelistensmisjonstjeneste.no

I denne utgave:

SIDE

4 - 5 «Hjem» til jul

6 - 9 Gruppereise til India

10 - 11 Anne Grethe til minne

12 - 13 450 symaskiner i gave

14 - 16 NT på nye språk

SIDE

17 - 19 Gratis legehjelp

20 Hilsen fra daglig leder

Kartutsnitt.

Viser delstaten Andhra Pradesh i India. Tidligere var millionbyen Hyderabad en del av Andhra Pradesh.

Andhra Pradesh

49 mill innbyggere
Hovedstad Visakpatnam
1,38 % kristne
Språk Telugu

Telangana

35 mill mennesker
Hovedstad: Hyderabad
2 % kristne
Språk Telugu

VÅRE SAMARBEIDSPARTNERE

Evangelistens Helping Hand (EHH) er organisert som en humanitær organisasjon som driver bistandsarbeid.

Daglig leder: Prasant Halonen

Pastor: Juhani Halonen

Regnskapsfører: Armas Halonen

Leder for eldresenteret: Kishore Halonen

De har et styre bestående av åtte personer.

Bethel Assembly (BA) er organisert som en humanitær organisasjon som driver bistandsarbeid.

Daglig leder: Bob Luke

De har et styre bestående av syv personer.

Evangelisering og menighetsbygging (EHH og BA)

EHH og BA har til sammen 490 pastorer, evangelister og bibelkvinner (320 i EHH og 170 i BA). 3229 personer er døpt og lagt til menighetene i løpet av 2018. (Tallen fra 2019 er ikke klare ennå.)

BA har 124 menigheter med til sammen 18.000 medlemmer. 50 menigheter har sitt eget kirkebygg eller forsamlingslokale.

EHH har 602 menigheter med cirka 30.500 medlemmer. 142 menigheter har eget kirkebygg. 239 har provisoriske bygg. De andre menighetene samles i friluft eller i hjemmene.

EHH og BA har sitt virke i de fleste distrikter i delstaten Andhra Pradesh. I 2015 ble denne provinsen delt i to, og noen av menighetene befinner seg i den nye provinsen Telangana.

Mange voksne reiser «hjem» til barnehjemmet hver jul

Roald Føreland

Daglig leder, EOM

Evangelistens Misjonstjeneste har drevet barnehjem i mer enn 40 år i India. Barna her er enten foreldreløse, eller kommer fra så fattige familier at foreldrene ikke har råd til å ta seg av dem. Alternativet til å bo på barnhjem ville vært umenneskelig barnearbeid – opptil 12 timer i døgnet – der barna ofte er innesperret på en fabrikk og ikke gjør annet enn å jobbe, sove og spise.

Noen av barna som er vokst opp på barnhjemmene vi støtter vender ofte tilbake på besøk. Hver jul er det samling for alle som har vært innom. Dette er veldig rørende. Noen har jo ikke familier, så dette er den eneste familien de har.

Barnehjemmet vi støtter i Ginnepalli har 100 barn. I julen kan det være opp til 500 med alle gjestene. Mange av de som er vokst opp her er blitt resurssterke samfunnsborgere

og de er med å støtte hjemmet økonomisk.

De fleste har holdt fast på troen på Jesus, som de fikk her på barnehjemmet. Noen er også blitt fulltids evangelister og pastorer, slik som Solman Raju. Han vokste opp sammen med Prasant Halonen, vår hovedkontaktperson.

I vår fikk jeg igjen anledning til å besøke barnehjemmet. Barna hadde lært seg sanger og drama, som de fremførte for anledningen. De gav uttrykk for en enorm takknemlighet til Evangelistens Misjonstjeneste..

Hele dette store misjonsarbeidet i Andra Pradesh-provinsen ble startet av en mann som selv var foreldreløs. Han ble adoptert inn i en finsk misjonærfamilie og fikk således navnet Halonen. Han fikk fem sønner og i dag er det de fem som driver hele arbeidet. Det har blitt et helt kirkesamfunn med cirka 600 menigheter og 30.000 medlemmer. Dette er et sterkt eksempel på hva Gud kan gjøre gjennom ett menneske.

Det hele begynte med at en liten foreldreløs gutt (Jerevatnam) ble adoptert inn i en finsk misjonærfamilie. Han vokste opp, fortsatte misjonsarbeidet, og fikk fem sønner. I dag driver de fem virksomheten videre. Her er han avbildet med kona si, Carolin.

– Så takknemlig for å kunne hjelpe!

HER KAN DU LESE EN AV TRINES OPPDATERINGER PÅ FACEBOOK FRA REISEN TIL INDIA:

«I går var vi og besøkte barnehjemmet i Krishnunipalem, og wow for en opplevelse!

På kvelden ønsket de oss velkommen til lokalet med sang imens de kastet blomster over oss, vi fikk både smykker og kapper over oss, de hadde forberedt skuespill og dans, og vi fikk god mat på slutten av kvelden. I tillegg kom vi litt tidlig til dette barnehjemmet, så vi hadde et par timer før opplegget på kvelden der vi kunne leke med barna, de viste oss rundt på barnehjemmet, jeg fikk snakket mye med de som driver barnehjemmet, og vi tok masse bilder. Det var en utrolig koselig dag jeg aldri vil glemme.

Også så fint det var blitt med malingen de hadde gjort her! Da jeg gikk rundt og kikket så jeg flere ting de trengte, så jeg skal absolutt starte flere prosjekter for å hjelpe dem!»

Evangelistens Misjonstjeneste og Evangelisk Orientering arrangerer jevnly gruppreiser til India for de som ønsker å se prosjektene våre på nært hold.

Minner for livet!

Deltakerne våre på høstens gruppreise til India hadde en flott tur. Ei som hadde forberedt seg lenge var Trine Grosås Honnemyr.

Trine delte ut både småkaker, fargeblyanter og leker til barna hun besøkte.

TEKST SVEIN LØVDAL, REISESEKRETÆR

Vinteren 2019 fikk Trine Grosås Honnemyr (24) fra Vennesla for første gang se bilder og høre fortellinger fra våre to barnehjem i Krishnunipalem og Ginnepalli i India. Dette greide hun ikke å glemme, dette var historier og bilder som hun tok med seg i hverdagen.

Ikke lenge etter fikk hun ideen om å lage sin egen innsamling til barnehjemmene i India. Fra Juhani Halonen fikk vi greie på hva som kunne være aktuelle prosjekter å

samle inn til. Det første målet ble å samle inn nok penger til oppussing av barnehjemmet i Krishnunipalem. Her ønsket de å få malt opp vegger, tak, vinduer og dører.

Trine satte i gang med et lotteri, fikk tak i gevinster og begynte å selge lodder. I tillegg samlet hun inn flasker fra kjente og ukjente. Her var alt nøye planlagt med egen Facebook-side og et eget skriv som fortalte om barnehjemmet med flotte bilder og tekst.

Ikke lenge etter så var målet nådd. Da hadde hun fått samlet inn 15.000 kroner som var det som måtte til for å pusse opp barnehjemmet i Krishnunipalem.

Men da var snøballen begynt å rulle, så hun fortsatte med et nytt prosjekt. Nå var det nye ulltepper som var målet. Ut på forsommeren var dette også i havn, og 8.500 kroner kunne sendes av gårde slik at gode ullpledd til barnehjemmet i Ginnepalli ble de 70 ungene til glede.

Ikke nok med dette! Da Trine skulle være med på turen til India nå i november samlet hun like så greit inn 4.300 kroner ekstra. Pengene ble brukt på kjøp av leker, fargeblyanter og annet gøy til barna. Samt da hun kom ned kjøpte hun inn småkaker til barnehjemmene, kaker som hun fikk dele ut til barna da hun besøkte dem.

"Da jeg gikk rundt og kikket så jeg flere ting de trengte, så jeg skal absolutt starte flere prosjekter for å hjelpe dem!"

BARNEHJEM (EHH)

Våre to barnehjem har til sammen 140 barn. I Krisnunipalem og Ginnepalli får barna kost, klær, losji og støtte til skolearbeidet.

Vårt barnehjem i Ginnepalli, som ligger i et vernet jungelområde, er et godt eksempel på at diakoni får menighetsplantning og evangelisk vekst som konsekvens. I landsbyen Ginnepalli har vi bygget en kirke, og de har i dag en livskraftig forsamling på grunn av barnhjemmet vi startet.

Hvert av hjemmene har sin ledelse på selve stedet, og det er Raimo Juhani som er øverste tilsyn for begge hjemmene – med god hjelp av kona, Suhasini.

Over: Reisegruppen fra Norge ble ønsket varmt velkommen av både barn og voksne.

Under: Trine Grosås Honnemyr samlet inn nesten 30.000 kroner gjennom blant annet lotteri og flaskeinnsamling. Her ser vi barna i Ginnepalli få nye ullpledd.

Alexander Løvdal foran plaketten som viser at kirken er en minnegave etter moren.

VIL DU OGSÅ VÆRE MED TIL INDIA? VI ARRANGERER NY TUR I 2020

Vi planlegger en ny gruppereise til India 6. - 15. november 2020. De populære turene gir et godt innblikk i prosjektene vi støtter.

Vi har plass til maks 10 personer på reisen, en ganske intens tur med mye farting, høyt tempo og lange dager – men en helt utrolig opplevelse! Vi har til nå arrangert to gruppereiser til India, den første var i 2018, den andre nå i høst. Alderen på deltakerne har vært fra 21-85 år.

Vi er først noen dager i Delhi. Der besøker vi blant annet India Gate og Taj Mahal. Så besøker vi alle

prosjektene vi støtter, så som barnehjemmene, spedalskysykehuset, det vanlige sykehuset, sykursene og noen menigheter. Vi har som regel åpnet en ny kirke også.

Med oss på hele turen er Juhani og Krishore Halonen. De tar oss i mot når vi kommer, guider oss alle dager, og følger oss til flyet når vi drar.

Påmeldingsfrist 1. juni.

Påmelding til Svein Løvdal
post@lovdals-trevare.no
Tlf. 47011782.

Kirke til minne om mamma

«Onsdag 13. november var for mange av oss en spesiell dag på vår reise i India. Det var tid for innvielse av kirken i landsbyen Bhupalapatnam.»

TEKST ALLAN NESET, INFORMASJONSMEDARBEIDER

Reiseleder Svein Løvdal har tatt med seg grupper til India før, men denne gangen ble turen helt spesiell for ham. Ikke bare hadde han med seg sønnen sin, Alexander, men de skulle innvie et nytt kirkebygg i landsbyen Bhupalapatnam. Denne kirken er gitt av familien Løvdal til minne om Anne Grethe Løvdal, Sveins avdøde kone og mor til Alexander og Malene.

Det nye kirkebygget ligger i et nærområde med cirka 500 mennesker. Menigheten samler rundt 40 personer, og opplever en jevn vekst.

Pastoren hadde lenge bedt til Gud om å få et egnet kirkebygg. Tidligere var situasjonen at han brukte rommet som også var hans og familiens hjem. Dette var praktisk utfordrende, og det var også mange som mente at det ikke var et fullverdig kirkerom siden det gjorde nytte både som oppholdsrom og soverom. Da kunne det jo ikke regnes som et hellig rom.

Gleden var derfor stor både hos pastoren og menigheten når de nå kunne ta i bruk et helt nytt kirkerom.

Det var Alexander Løvdal som sto for den høytidelige åpningen av kirken, som ifølge plaketten på veggen er reist «in loving Memory of Anne Grethe Løvdal». Alexander uttrykte at familiens ønske var at bygget skulle være et hus der mennesker kunne finne veien til Gud, til frelse for sjeler, og håp for fremtiden.

Det var videre hilsener både fra Norge og fra pastorer fra nærliggende områder. Etter åpningsfesten var det tid for middag for alle som var tilstede. Dette ble på alle måter en dag som vil bli husket av alle, og som vil bli husket med en spesiell tyngde av vår medarbeider Svein og sønnen Alexander. Som Svein sa avslutningsvis: Det gir stor glede å se hvordan pengene gjør en forandring blant våre trossøsken i India.

Sykurs og egen symaskin gir kvinner mulighet til selvberging

Flere menigheter har startet med å gi opplæring i søm til enker og andre fattige kvinner. På den måten lærer kvinnene seg et fag og får egen jobb. Gjennom året som er gått har vi samlet inn penger til mer enn 450 symaskiner!

TEKST ALLAN NESET, INFORMASJONSMEDARBEIDER

Symaskinene vi har kjøpt inn er blitt fordelt på våre to samarbeidspartnere, Bethel Assembly og Evangelistens Helping Hand. Begge organisasjonene melder tilbake om at sykursene er blitt til stor velsignelse. Det er virkelig blitt lagt merke til, også av sterkt hinduistiske kvinner, at menighetene på denne måten ønsker å hjelpe fattige kvinner. Flere av dem har begynt å komme til disse sykursene hvor de også får høre evangeliet om frelseren, Jesus.

Dette med syopplæring og utdeling av symaskiner er noe vi håper kan fortsette å utvikle seg. Vi har sett hva det betyr for disse kvinnene å få et levebrød og en helt ny mulighet i livet. Det er med å løfte følelsen

av menneskeverd, og gi håp for fremtiden. Når vi så vet at mange også blir kristne gjennom dette arbeidet, er det virkelig sant å kunne si at dette gir hjelp for dagen, og håp for fremtiden.

Viktigheten av et arbeid som dette kan nesten ikke beskrives med ord.

Over: Hver fredag er det bibeltid i landsbyen Ravindra før syundervisningen starter. Under: EHH bestilte nylig så mange symaskiner at leverandøren kom og monterte maskinene hos dem. En god symaskin koster rundt 1000 norske kroner.

Guds Ord på stadig nye språk

Tidligere i år var Anne Johanne Botterud, som er styremedlem både i Evangelistens Misjonstjeneste og EOM, med på utdelingen av Det nye testamentet til seks nye folkegrupper.

TEKST ANNE JOHANNE BOTTERUD, STYREMEDLEM

Etter noen dager hos brødrene Halonen i Evangelistens Helping Hand var tiden kommet for å dra til Kerala-provinsen, og markeringen av NT på nye språk. Regntiden, og de mange oversvømmelsene som rammet dette området, gjorde reisen ekstra spennende til tider.

Selve *Dedication* var på *Church of India* sitt store senter (*retreat center*) i Kottayam. På tross av regnet kom det cirka 500 personer. To folkegrupper kunne ikke komme på grunn av flom, men ellers kom mange.

Folkegruppene som nå har fått NT er Muthuvan, Chetti, Mannan,

MANGE SPRÅKGRUPPER I INDIA

Det pågår for tiden oversettelse av Guds Ord til over 100 nye språk i India, og stadig nye utforskes for muligheten til oversettelse. Hele Bibelen er tilgjengelig på 52 språk i India. I tillegg finnes Det nye testamentet på ytterligere 49 språk.

Muduga, Ravula og Pal Kurumba.

Samlingen i Kottayam var godt organisert. Det var en kjempestor opplevelse å få delta her, fint at vi fikk lov til å være til stede og se den gleden og takknemligheten folk hadde.

Det var flere taler og vi så en film. Filmen virket kort og informativ med fine bilder, på lokalspråket. De fremmøtte var fra ulike kirker. Biskop Tomas fra Church of South India var der, en prest fra den lutherske kirke, pinsevenner og baptister. De sa Church of South India liknet en anglikansk kirke.

Det var mye, og høy musikk. Etter hvert kom folk og evangelister fra de ulike folkegruppene frem. Hver gruppe fikk overrakt Det nye testamentet, og fikk en slags diplom/plakett. Jeg fikk også motta en på vegne av EOM.

Oversetterne var både kvinner og

Over: Oversetterne var både kvinner og menn, men flest menn, forteller Anne Johanne. Under: Denne familien er bibeloversettere i Munnar-området, og har vært med på å oversette NT til Mannan. De har nå bodd blant Mannan-folket i 12 år.

Det var mange smil å se under den høytidelige overrekkelsen av nytestamentene.

menn, men flest menn. Etter hvert som de ulike folkegruppene kom frem og fikk et nytestamente, leste en av dem noen bibelvers på sitt språk.

De hadde jobbet med bibeloversettelsene i mange år, kanskje 11-12 år i flere grupper. Da de for eksempel skulle oversette til Pal Kurumba, brukte de tre år bare for å få lov til å være i landsbyen.

Bøkene kom fra trykkeriet på Sri Lanka to dager før. Mottakerne var svært godt fornøyd, kvaliteten var topp. De sa at kvaliteten var mye bedre på nytestamentene enn på Bibelen de selv hadde, på hovedspråket Malyali i Kerala.

Det var også en presentasjon av en

ny bibel-app. Det er en Google play-app man kan laste ned. Her kan man både høre og lese NT på sitt språk, og også se film om ulike bibelhistorier. Et fantastisk hjelpemiddel, særlig fordi mange i disse minoritetsgruppene ikke kan lese og skrive. Alle seks språkgruppene hadde sitt språk på bibel-appen.

Da vi skulle dra hjem var flyplassen i Cochin oversvømt og stengt, så vi måtte ta taxi til Bangalore. Det ble en tur på nesten 12 timer som tok hele natta. Heldigvis ble ikke veien stengt, så vi rakk flyet hjem fra Bangalore.

Flott å se det gode arbeidet vi i Evangelistens Misjonstjeneste og EOM støtter i India!

Gratis helsehjelp på landsbygda

Evangelisering i India består også i å gi gratis helsetilbud. Leger og sykepleiere fra EHH og BA oppsøker fattige landsbyer i jungelen som ikke har noe helsetilbud fra før.

TEKST ALLAN NESET, INFORMASJONSMEDARBEIDER

Som de fleste av våre lesere vil kjenne til driver våre samarbeidspartnere i India også med helsearbeid. EHH har i lang tid drevet institusjonelt helsearbeid i form av spedalsk-sykehus, sykehus for dagpasienter og eldresenter. I tillegg drives det et utstrakt, oppsøkende helsearbeid. Dette er noe både EHH og BA har sett viktigheten av, og derfor gitt prioritet.

Dette arbeidet kaller de for Medical Care Camp (Medisinsk Omsorgsleir). Det består i at man oppsøker avsidesliggende, oftest fattige landsbyer, som ikke har noen form for helsearbeid i det daglige. Der setter man opp teltvegger, som fungerer som undersøkelsesrom, venterom og apotek.

Vårt styremedlem, Anne Johanne Botterud, fikk oppleve dette arbeidet på nært hold da hun i forrige måned var på besøk hos EHH.

Denne aktuelle fredagen var det landsbyen Aakumamidikota som fikk besøk. Dette er en forholdsvis liten landsby, men på fredager samler det seg mange folk der fra flere andre småsteder på grunn av det lokale markedet. Stedet ligger vel to timers kjøretur fra der EHH har sine kontorer, og det er snakk

Tidligere i år fikk helseteamet til EHH en ny bil, sponset fra Norge.

Legen fra EHH måler blodtrykket på en kvinnelig pasient.

Køen er lang når kvinnene i landsbyen endelig får sjansen til å komme til en lege.

om en skikkelig jungeltur. Med på et slikt opplegg er en av legene som normalt jobber på EHHs sykehus i Krishnunipalem.

Det er også med to egne sykepleiere, som suppleres med ytterligere to eksterne sykepleiere. Rent praktisk foregår det slik at legen finner sin plass i tilknytning til markedsplassen, og her tar han imot pasienter til konsultasjon. Teamet har også med seg medisiner og forskjellig helsefaglig utstyr, og dette er et kjærkomment tilbud for landsbyboere

som ikke har noe annet helsetilbud.

Tidligere i år fikk helseteamet en ny bil, sponset fra Norge. Bilen gjør at de kan komme seg rundt til fjerntliggende, ofte vanskelig tilgjengelige, steder.

EHH startet med slikt arbeid i år 2000, men allerede i 2003 måtte de sette arbeidet «på vent» på grunn av manglende økonomiske midler. Gleden var derfor stor da dette arbeidet tidligere i år kunne tas opp igjen. Som nevnt innledningsvis har også BA denne type virksomhet.

En av mine aller største opplevelser som misjonsleder har vært å besøke India. Jeg har fått anledning til å tale på en rekke møter, og blitt møtt med stor begeistring. Ikke nødvendigvis for det jeg hadde å bringe, men først og fremst fordi jeg representerte Evangelistens Misjonstjeneste.

Første påskedag 2011 var en helt spesiell og hektisk dag. Jeg talte på fire gudstjenester. Etter møtene sto folk i kø for å bli bedt for og velsignet. Dagen kulminerte med at 45 mennesker ble døpt!

På samme reise deltok jeg også på to forskjellige pastorkonferanser med flere hundre pastorer, evangelister og bibelkvinner til stede. Jeg spurte om deres behov, og fikk presentert mange. Noen opplevde forfølgelse fra lokale hinduer, noen hadde store økonomiske behov, noen slet med splittelse i forsamlingen – men det var et problem som ALLE hadde: Kirkene var for små!

I Norge har vi store flotte kirkebygninger, men de er ofte tomme. I India har de enkle kirkebygg, men de er fulle av folk. Det minner meg om at Guds menighet på jord ikke består av bygninger, men av mennesker. Bli med og møt noen av disse som er våre brødre og søstre!

Roald Førelund

Daglig leder, Evangelistens Misjonstjeneste

Vil du være med å støtte det viktige arbeidet?

Bankgiro:

3000.13.11391

Vipps nummer 131251

Evangelistens
Misjonstjeneste i India

-liten stiftelse - stort arbeid - i veldig land